

vedtog denne Paragraf, som den nu lyder, er det efter det Kendskab, jeg har til de kommunale Raad paa Landet, min fulde Overbevisning, at den vilde blive modtaget med en Indignation og Uvillie, som man ikke skal vække hos Kommunalbestyrelserne, allermindst naar man fremsætter Lovforslaget, som om Hensigten er i videst mulig Udstrækning at lægge Ordningen af disse Sager i de kommunale Raads Hænder.

Angaaende Maaden, hvorpaa Midlerne til at dække alle de Udgifter, som denne Lov vil medføre, skal tilvejebringes, er der jo stillet mange forskellige Muligheder i Udsigt. Her beklager jeg, at den højtærede Minister har medindbefattet et Skattegrundlag, som er nyt, og hvorom der ikke er truffet bestemte Regler i den nuværende Lovgivning. Jeg siger her til, at man kan lægge Skat paa Jordværdien. Jeg hører ikke til dem, der har modsat sig, at der ved en ny Skyldsætning foretages en særlig Skyldsætning af Jorden og en særlig Skyldsætning af Bygningerne, men jeg har ikke tænkt mig, at dette straks skulde give Anledning til, at man overlod Kommunalbestyrelserne at benytte Jorden alene som Skatteobjekt uden Hensyn til de Bygninger, der hviler paa den. Skal man gaa til en særlig Beskatning af Jordværdien, forekommer det mig, at en saadan Beskatningsform maa følges af en Bygningsskat eller Bygningsskyld; ellers vil en saadan Foranstaltning blive i alt for stor Favør, ikke blot af de store Villaejere, hvoraf der findes saa mange omkring i Landet, men ogsaa af Godejere og Ejere af Herregaarde, som har store Slotte og værdifulde Bygninger, saavel som af mange Fabrikejere, der her i Landet ejer store Fabriksbygninger. Helt bortse fra alle disse Værdier synes jeg ikke, man skulde kunne. Men jeg finder det i øvrigt urigtigt, saa længe Rigsdagen ikke har vedtaget faste Lovregler om en saadan Beskatning, under en saadan Form at ville paa en Maade paaoktrojere Rigsdagen ved Behandlingen af denne Sag at tage Standpunkt hertil.

Her er jo givet mærkelige Regler om Paaligningen af de Byrder, der vil være forbundne med denne Lovs Udførelse i det praktiske Liv. Her foreskrives, at en kommunal Formueskat skal opkræves i alle Kommuner. Endvidere faar Kommunalbestyrelserne Ret til at opkræve Tillæg til Skatterne paa faste Ejendomme, derunder ogsaa Ejendomsskyld. De kan, om de foretrækker det, som jeg allerede

har omtalt, indføre en helt ny Skat, som alene skal hvile paa Grunden uden Hensyn til Værdien af de Bygninger, som findes paa Grunden. De kan endvidere udskrive Tillæg til den personlige Kommuneskat for alle Kommunens Skatteydere. De kan ogsaa indrette et saadant Tillæg paa den Maade, at det kun kommer til at ramme de Skatteydere, der har mere end en nærmere fastsat Indtægt. Kommunalbestyrelserne kan ogsaa, om de vil, bruge alle disse Skattekilder, uden at der er sat nogen Grænse for, hvor meget der da i det enkelte Tilfælde maa paalignes. Der er heller ikke foreskrevet noget om, hvor Grænsen skal sættes med Hensyn til, hvilke Skatteydere under den almindelige Ligning der skal være pligtige at betale, og hvilke der mulig kan blive fri for en forøget Skat. Hvad Formue- og Indkomstskatten angaar, er der ikke sat nogen Grænse for, hvor man skal begynde, om der skal være en Grænse ved 2,000 Kr., ved 2,500 Kr., ved 3,000 Kr. eller ved 3,500 Kr. o. s. v., eller om der overhovedet skal være en Grænse. Afgørelsen heraf er fuldstændig overladt til den enkelte Kommunalbestyrelse, og til syvende og sidst hviler Afgørelsen af disse Spørgsmaal om Udskrivning af Skatter helt og holdent i den højtærede Ministers Haand, thi alle Beslutninger om Skattepaalæg skal forelægges Indenrigsministeren til Stadfæstelse. Jeg finder, at det er i alt for høj Grad at stille Landets Skatteydere overfor en ret vilkaarlig Behandling og Beskatning, og det er paa den anden Side, forekommer det mig, at udruste Indenrigsministeren med en alt for stor Mynighed. Det er, som om man vilde etablere en Art Ministervælde i et saadant Forhold, hvad jeg ikke finder nogen Anledning til. Sely om man sætter aldrig saa megen Pris paa den nuværende højtærede Indenrigsminister og nærer aldrig saa stor Tillid til, at han vilde være varsom med at benytte den Ret, han her vilde faa, saa er det et Præcedens, som Rigsdagen efter min Mening ikke bør skabe, for at frasige sig den egentlige Afgørelse af, efter hvilke Regler Landets Borgere kan beskattes, de forskellige Former, hvorunder Paaligning kan finde Sted.

Hertil kommer endvidere en aparte Bestemmelse i Lovforslagets § 4, hvor det i andet Stykke hedder: „Saafremt en eller flere Kommunalbestyrelser maatte finde det formaalstjenligt, at der med Hensyn til nogle af de i denne Lov hjemlede Foranstaltninger træffes en fælles Ordning for flere til hin-